

מסכת שקלים

פרק ג'

א. בשלשה פרקים בשנה, תורמין את הלשכה, בפרוס הפסת, בפרוס עצרת, בפרוס החג, והן גראנות למשער בהמה, דברי רבי עקיבא. בנו עזאי אומר, בעשרים ותשעה באדר, ובאחד בסיוון, ובעשרים ותשעה באב. רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים, באחד בניסן, באחד בסיוון, בעשרים ותשעה באלול. מפני מה אמרו בעשרים ותשעה באלול, ולא אמרו באחד בתשרי, מפני שהוא יום טוב, ואי אפשר לעשר ביום טוב, לפיכך הקדימוו לעשרים ותשעה באלול:

ב. בשלוש קבועות של שלוש שלש סאין תורמין את הלשכה, וכחוב בהן אלף בית גימ"ל. רבי ישמעאל אומר, יונית כחוב בהן אלף"א בית"א גמל"א. אין התורם נכנס לא בפרקוד חפות, ולא במנעל, ולא בסנקל, ולא בחתילון, ולא בקמיע, שמא יענוי, ויאמרו מעון הלשכה העני, או שמא יעשיר, וייאמרו מפרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדי שאריך לצאת

יבְּנֵי הַמִּקְדָּשׁ מִזְבְּחָה אֱלֹהִים וְמִזְבְּחָה
וְאָמֵר (משלי ג) וְמֵצָא חָן וְשָׂכֵל טֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

ג. שֶׁל בֵּית רְبּוֹןִי גָּמְלִיאָל (הִיא) נִכְנָס וְשִׁקְלוֹ בֵּין אֲצָבָעָתָיו, וְזֹרְקוֹ
לְפִנֵּי הַתּוֹרָם, וְהַתּוֹרָם מִתְפִּינוֹ וְדוֹחַקְוּ לְקָפָה. אֵין הַתּוֹרָם תּוֹרָם עַד
שֶׁיָּאִמֵּר לְהָם, אָתָרָם. וְהָם אָוּמָרִים לוֹ, תְּרֻם, תְּרֻם, שֶׁלְשָׁ
פָּעָמִים:

ד. תְּרֻם אֶת הַרְאָשׁוֹנָה וּמִחְפָּה בְּקָטְבָלָות, שְׁנִיה וּמִחְפָּה
בְּקָטְבָלָות. שְׁלִישִׁית לֹא הִיא מִחְפָּה, שֶׁמְאָה יָשְׁבָח וַיִּתְרָם מִן הַדָּבָר
הַפְּרוּם. תְּרֻם אֶת הַרְאָשׁוֹנָה לְשֵׁם אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְשְׁנִיה לְשֵׁם כְּרָכִין
הַמְּקֻפִּין לָהּ, וְשְׁלִישִׁית לְשֵׁם בְּבֵל וְלְשֵׁם מְרִי וְלְשֵׁם מְדִינָה
קְרָחָקּוֹת: